

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 709/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Mirosław Szwagierczak (spr.)</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Alicja Podczaska SSA Roman Skrzypek</i>
	Protokolant	st. sekr. sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu ***29 października 2013 r.***

na rozprawie

sprawy z wniosku B. P.

przeciwko ***Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego***

o wypłatę świadczenia niezrealizowanego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku ***Sądu Okręgowego w Rzeszowie***

z dnia ***30 kwietnia 2013 r.*** sygn. akt ***IV U 346/13***

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 709/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie oddalił odwołanie B. P. decyzji z dnia

25 lutego 2013 r. Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmawiającej wnioskodawcy prawa do niezrealizowanego świadczenia emerytalnego po zmarłej A. G. – dzieląc stanowisko KRUS, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek z art. 136 ustawy emerytalno – rentowej w związku z art. 52 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zdaniem tego Sądu wniosek p. B. P. nie może być uwzględniony z następujących powodów:

Zmarła A. G. od wielu lat była uprawniona do pobierania najpierw renty a następnie emerytury rolniczej i nie można jej zaliczyć do grupy ubezpieczonych, którzy jeszcze nie pobierali świadczeń w postaci emerytur lub rent, lecz przed śmiercią wystąpili z wnioskiem o świadczenie.

Dalej wniosek ten pozostaje całkowicie nieuzasadniony albowiem, co wykazało postępowanie dowodowe, zmarła A. G. nie pozostawała na utrzymaniu wnioskodawcy B. P.. Niewątpliwie z uwagi na stan zdrowia zmarłej jak i jej wiek, nie sposób zaprzeczyć czynnościom jakie dla cici zapewne wnioskodawca wykonywał, jak codzienna pomoc i opieka, pomoc w wyjazdach na wizyty u lekarzy, zakup niezbędnych artykułów, opłacanie mediów za dom – jak wskazuje sam wnioskodawca wspólnie zamieszkiwany. Jednakże wszystkie te działania mieszczą się pod pojęciem właśnie pomocy, sprawowania opieki nad chorym, starszym i niepełnosprawnym członkiem rodziny. Podobnie rzecz się ma wobec finansowego wpierania jej. Te czynności realizują pojęcie opieki czy nawet przyczyniania się do utrzymania ale nie można uznać by ciocia wnioskodawcy przed śmiercią pozostawała na jego utrzymaniu. Nie można zapomnieć, że miała ustalone prawo do świadczenia z KRUS, które niewątpliwie stanowiło jej źródło utrzymania. Wskazać należy, że wnioskodawca ze zmarłą prowadził wspólne gospodarstwo domowe, korzystając niewątpliwie zarówno z emerytury zmarłej w wysokości ok. 900 zł jak i własnych środków. Dodać przy tym należy, iż zmarła darowała wnioskodawcy własne gospodarstwo rolne licząc zapewne na wspólne zamieszkiwanie i prowadzenie gospodarstwa domowego – co faktycznie miało miejsce.

Z tych względów Sąd I instancji oddalił odwołanie – na mocy art. 477¹⁴
§ 1 kpc.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca, nie precyzując zarzutów ani wniosków apelacyjnych podnosi, że opiekował się zmarłą ciotką, która pozostawała na jego utrzymaniu i była pod jego opieką, aż do dnia śmierci. Dlatego decyzja KRUS oraz akceptujący ją wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie są dla niego krzywdzące i niesprawiedliwe. Domaga się ich zmiany i przyznania kwoty emerytury niewypłaconej zmarłej A. G..

Organ rentowy nie odniósł się do apelacji.

Rozpoznając sprawę Sąd II instancji rozważył, co następuje:

W sprawie kluczowe znaczenie ma okoliczność, czy zmarła A. G. pozostawała na utrzymaniu wnioskodawcy.

Przy czym nie chodzi tu o pomoc doraźną czy też świadczenie w ramach ogólnej troski lub opieki przyjmowanej zwyczajowo między członkami rodzin, a mającą na celu wspomaganie starego lub chorego członka rodziny.

„Pozostawanie na utrzymaniu”, w rozumieniu art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z F.U.S., należy rozumieć jako pokrywanie pełnych kosztów utrzymania danej osoby; zarówno finansowych jak i polegających na osobistych staraniach w udzielaniu pomocy przy czynnościach dnia codziennego.

W kontekście powyższego nie sposób nie zauważyć, że już w umowie przekazania gospodarstwa rolnego z 15.02.1991 r. (v. – akta KRUS k. 20 i nast.) ustanowiono służebność mieszkania na rzecz p. A. G. oraz prawa do korzystania z działki o pow. (...) m² (v. - § 3 aktu). Nadto zmarła posiadała własne źródło utrzymania: najpierw rentę, a ostatnio emeryturę w kwocie 957,23 zł.

Te elementy statusu materialnego zmarłej jednoznacznie wskazują, iż nie była ona zależna li tylko od woli i działań p. B. P. twierdzeniom apelanta oraz jego pełnomocnika – v. – protokół; 00:06:16). Z faktu, iż zmarła zamieszkiwała wspólnie z wnioskodawcą, a nawet prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, nie można niewątpliwie wnioskować, że pozostawała na jego wyłącznym utrzymaniu (jak tego wymaga cyt. art. 136 e. i r.) – mając wszak zabezpieczone (prawne i faktyczne) podstawowe dobra.

Wnioskodawca nie wykazał też, że usprawiedliwione potrzeby zmarłej były tak znaczne, że posiadane przez nią środki finansowe nie wystarczały lub jedynie w niewielkim stopniu je pokrywały; obciążając jego. Odwołuje się natomiast do szeroko rozumianych zasad współżycia społecznego, które nie mają tu zastosowania - jako sprzeczne z naturą prawa ubezpieczeń społecznych.

I dlatego apelacja podlegała oddaleniu – przy braku stwierdzonych podstaw z art. 378 kpc – jako nieuzasadniona na podstawie art. 385 kpc.